ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2009/145/ЕО на Комисията

от 26 ноември 2009 година

за предоставяне на някои дерогации относно признаването на зеленчукови местни видове и сортове, които са традиционно отглеждани в определени местности и райони и са застрашени от генетична ерозия, и на зеленчукови сортове без истинска стойност за производството на търговски култури, но развивани с цел отглеждане при специални условия, както и относно търговията със семена от посочените местни видове и сортове

(текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 2002/55/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от зеленчукови култури [1], и по-специално член 4, параграф 4, член 44, параграф 2 и член 48, параграф 1, буква б) от нея,

като има предвид, че:

(1) Въпросите, свързани с биологичното разнообразие и опазването на генофонда от растителни видове придобиха особена важност в последните години, както показва развитието в различни области на международно и общностно равнище. Примерите включват Решение 93/626/ЕИО на Съвета от 25 октомври 1993 г. за сключване на Конвенцията за биологичното разнообразие [2], Решение 2004/869/ЕО на Съвета от 24 февруари 2004 г. за сключване от името на Европейската общност на Международния договор за растителни генетични ресурси за прехрана и земеделие [3], Регламент (ЕО) № 870/2004 на Съвета от 24 април 2004 г. относно установяване на програма на Общността за съхранението, характеризирането, събирането и използването на генетичните ресурси в земеделието и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1467/94 [4] и Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) [5]. Следва да бъдат определени специални условия съгласно Директива 2002/55/ЕО, за да се вземат под внимание тези въпроси по отношение на търговията със семена от зеленчукови култури.

(2) С цел да се гарантира съхраняването *in situ* и устойчивото използване на генофонда от растителни видове, местните видове и сортове, които са традиционно отглеждани в определени местности и райони и са застрашени от генетична ерозия („сортове за съхранение“), следва да бъдат отглеждани и търгувани дори когато не отговарят на общите изисквания по отношение на признаването на сортовете и търговията със семена. В допълнение към общата цел за опазване на генофонда от растителни видове особеният интерес към запазването на тези сортове се дължи на факта, че те са особено добре приспособени към конкретни местни условия.

(3) С цел да се гарантира устойчивото използване на генофонда от растителни видове, сортовете без истинска стойност за производството на търговски култури, но развивани с цел отглеждане при специални условия („сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия“), следва да бъдат отглеждани и търгувани дори когато не отговарят на общите изисквания по отношение на признаването на сортовете и търговията със семена. В допълнение към общата цел за опазване на генофонда от растителни видове особеният интерес към запазването на тези сортове се дължи на факта, че те са подходящи за отглеждане при конкретни климатични, почвени или агротехнически условия (например ръчна обработка, многократно прибиране на реколта).

(4) За да се запазят сортовете за съхранение и сортовете, развивани с цел отглеждане при специални условия, е необходимо да се предвидят дерогации относно признаването на тези сортове, както и относно производството и търговията със семена от тези сортове.

(5) Тези дерогации следва да се отнасят до съществените изисквания за признаване на сортовете и процедурните изисквания, предвидени в Директива 2003/91/ЕО на Комисията от 6 октомври 2003 г. относно установяването на мерки за прилагане на член 7 от Директива 2002/55/ЕО на Съвета по отношение на минимално изискваните характеристики, които следва да бъдат обхванати от изследването, и минималните условия за изследване на някои сортове зеленчукови видове [6].

[1] ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 33.
[2] ОВ L 309, 13.12.1993 г., стр. 1.
[3] ОВ L 378, 23.12.2004 г., стр. 1.
[4] ОВ L 162, 30.4.2004 г., стр. 18.
[5] ОВ L 277, 21.10.2005 г., стр. 1.
[6] ОВ L 254, 8.10.2003 г., стр. 11.

(6) Държавите-членки следва по-специално да получат разрешение да приемат свои собствени разпоредби по отношение на различимостта, стабилността и хомогенността. Що се отнася до различимостта и стабилността, тези разпоредби следва да се базират най-малко върху характеристиките, изброени в техническия въпросник, който трябва да бъде попълнен от заявителя във връзка със заявлението за признаване на сорта, както е посочен в приложения I и II към Директива 2003/91/ЕО. Когато хомогенността е установена въз основа на нетипични сортове, разпоредбите следва да се базират на определени стандарти.

(7) Следва да бъдат предвидени процедурни изисквания, при които даден сорт за съхранение или сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия, може да бъде признат без официално изпитване. Освен това, що се отнася до наименованията на посочените видове, е необходимо да се предвидят някои дерогации от изискванията, определени в Директива 2002/55/ЕО и Регламент (ЕО) № 637/2009 на Комисията от 22 юли 2009 г. за установяване на подробни правила за допустимостта на наименованията на сортовете земеделски растителни видове и зеленчукови видове ([1]).

(8) По отношение на сортовете за съхранение следва да бъдат предвидени ограничения относно производството и търгуването на семена, и по-специално що се отнася до региона на произход, за да се гарантира, че търговията със семената се извършва в контекста на съхраняването *in situ* и устойчивото използване на генофонда от растителни видове. В същия този контекст държавите-членки следва да имат възможност да одобряват допълнителни региони, в които могат да се търгуват количества семена, надвишаващи необходимите за гарантиране на съхранението на съответния сорт в неговия регион на произход, при условие че тези допълнителни региони са съпоставими по отношение на природните и полуприродните хабитати. За да се гарантира запазването на връзката с региона на произход, тази разпоредба не следва да се прилага в случаите, когато държава-членка е одобрила допълнителни производствени региони.

(9) Следва да бъдат определени количествени ограничения относно търговията с всеки отделен сорт за съхранение и сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия.

(10) По отношение на сортовете за съхранение количествата предлагани на пазара семена за всеки сорт не следва да надвишават количеството, необходимо за производството на зеленчуците от съответния вид на ограничена площ, определена въз основа на важността на отглеждането на съответния вид. За да се гарантира спазването на тези количества, държавите-членки следва да изискват от производителите да нотифицират количествата семена от сортовете за съхранение, които възнамеряват да произведат, и при необходимост да определят квоти за производителите.

(11) За сортовете, развивани с цел отглеждане при специални условия, количествените ограничения следва да бъдат под формата на изискване семената да бъдат търгувани в малки опаковки, с цел сравнително високата цена на продаваните в малки опаковки семена да действа като количествено ограничение.

(12) За сортовете за съхранение и за сортовете, развивани с цел отглеждане при специални условия, следва да бъде осигурена проследяемост на семената посредством подходящи правила за запечатване и етикетиране.

(13) За да се гарантира правилното прилагане на настоящата директива, семената от сортове за съхранение и от сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия, следва да отговарят на специфични изисквания по отношение на сертифицирането и контролирането на семената. Следва да бъде извършван официален последващ контрол на семената. На всички етапи на производство и търговия следва да се осъществява официален мониторинг. Доставчиците следва да докладват на държавите-членки за предлаганите на пазара количества семена от сортове за съхранение, а държавите-членки от своя страна да докладват на Комисията.

(14) След изтичането на срок от три години Комисията следва да прецени дали са ефективни мерките, предвидени в настоящата директива, и по-специално разпоредбите, отнасящи се до количествените ограничения относно търговията със семена от сортове за съхранение и от сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия.

(15) Мерките, предвидени в настоящата директива, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по семена и посадъчен материал за земеделие, градинарство и горско стопанство,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

Предмет и определения

Член 1

Предмет

1. По отношение на зеленчуковите видове, попадащи в обхвата на Директива 2002/55/ЕО, с настоящата директива се определят някои дерогации във връзка със съхраняването *in situ* и устойчивото използване на генофонда от растителни видове чрез производството и търговията:

а) за признаване за включване в националните каталози на сортовете от зеленчуковите видове, както е предвидено в Директива 2002/55/ЕО, на местните видове и сортове, които са традиционно отглеждани в определени местности и региони и са застрашени от генетична ерозия, наричани по-долу „сортове за съхранение“, и

б) за признаване за включване в каталозите, упоменати в буква а), на сортове без истинска стойност за производството на търговски култури, но развивани с цел отглеждане при специални условия, наричани по-долу „сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия“, и

([1]) ОВ L 191, 23.7.2009 г., стр. 10.

в) за търговията със семена от такива сортове за съхранение и сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия.

2. Освен ако в настоящата директива не е предвидено друго, се прилага Директива 2002/55/ЕО.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се използват следните определения:

а) „съхраняване *in-situ*“ означава съхраняване на генетичен материал в естествената му среда, а в случаи с култивирани растителни видове — в земеделската среда, в която те са развили своите отличителни белези;

б) „генетична ерозия“ означава настъпваща с времето загуба на генетично многообразие във и между популациите или сортовете от едни и същи видове или намаляване на генетичната база на дадени видове вследствие човешка намеса или промяна в околната среда;

в) „местен вид“ означава набор от популации или клонинги на растителен вид, които са естествено адаптирани към условията на околната среда в своя регион.

ГЛАВА II

Сортове за съхранение

Раздел I

Признаване на сортове за съхранение

Член 3

Сортове за съхранение

1. Държавите-членки могат да признаят дадени сортове за съхранение, ако отговарят на изискванията, предвидени в членове 4 и 5.

2. Сортовете за съхранение се признават, както следва:

а) Държавите-членки могат да признаят даден сорт за сорт, чиито семена могат да бъдат удостоверени като „сертифицирани семена от сорт за съхранение“ или като „стандартни семена от сорт за съхранение“. Този сорт се включва в Общия каталог на сортовете от зеленчукови видове като „сорт за съхранение, чиито семена се сертифицират в съответствие с член 10 от Директива 2009/145/ЕО на Комисията или се контролират в съответствие с член 11 от същата директива“.

б) Държавите-членки могат да признаят даден сорт за сорт, чиито семена могат да бъдат контролирани единствено като „стандартни семена от сорт за съхранение“. Този сорт се включва в Общия каталог на сортовете от зеленчукови видове като „сорт за съхранение, чиито семена се контролират в съответствие с член 11 от Директива 2009/145/ЕО на Комисията“.

Член 4

Съществени изисквания

1. За да бъде признат като сорт за съхранение, местният вид или сорт, посочен в член 1, параграф 1, буква а), трябва да представлява интерес за опазване на генофонда от растителни видове.

2. Чрез дерогация от член 1, параграф 2 от Директива 2003/91/ЕО държавите-членки могат да приемат свои собствени разпоредби по отношение на различимостта, стабилността и хомогенността на сортовете за съхранение.

В такива случаи държавите-членки гарантират, че по отношение на различимостта и стабилността се прилагат най-малко характеристиките, посочени във:

а) приложимите към посочените видове технически въпросници, свързани с протоколите от тестовете на Службата на Общността за сортовете растения (CPVO) за видовете, изброени в приложение I към Директива 2003/91/ЕО, или

б) приложимите към посочените видове технически въпросници от насоките на Международния съюз за закрила на новите сортове растения (UPOV), за видовете, изброени в приложение II към Директива 2003/91/ЕО.

За оценката на хомогенността се прилага Директива 2003/91/ЕО.

Ако обаче нивото на хомогенност е установено на базата на нетипични сортове, се прилага стандарт за популация от 10 % и вероятност за признаване най-малко 90 %.

Член 5

Процедурни изисквания

Чрез дерогация от член 7, параграф 1, първо изречение от Директива 2002/55/ЕО не се изисква официално изпитване, ако следната информация е достатъчна за вземане на решение за признаване на сортове за съхранение:

а) описанието на сортовете за съхранение и техните наименования;

б) резултатите от неофициални тестове;

в) познанията, натрупани от практическия опит при отглеждането, репродукцията и използването, както е нотифицирано от заявителя до съответната държава-членка;

г) друга информация, предоставена по-специално от органите в областта на генофонда от растителни видове или от организации, признати за тази цел от държавите-членки.

Член 6

Непредоставяне на признаване

За даден сорт не може да бъде предоставено признаване с цел включване в националните каталози на сортовете, ако сортът:

а) вече е включен в Общия каталог на сортовете от зеленчукови видове като сорт, различен от сорт за съхранение, или е заличен от посочения общ каталог в рамките на последните две години, или периодът, предоставен в съответствие с член 15, параграф 2 от Директива 2002/55/ЕО, е изтекъл преди по-малко от две години; или

б) е защитен от правна закрила на Общността на сортовете растения, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета [1], или от национална правна закрила на сортовете растения, или ако има подадена заявка за такава правна закрила.

Член 7

Наименование

1. По отношение на наименованията на сортовете за съхранение, които са били известни преди 25 май 2000 г., държавите-членки могат да разрешат дерогации от Регламент (ЕО) № 637/2009, с изключение на случаите, когато такива дерогации биха нарушили по-рано придобити права на трета страна, които са защитени съгласно член 2 от посочения регламент.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 9, параграф 2 от Директива 2002/55/ЕО, държавите-членки могат да признаят повече от едно наименование за сорт, ако съответните наименования са исторически познати.

Член 8

Регион на произход

1. Когато дадена държава-членка признава сорт за съхранение, тя определя местността или местностите, региона или регионите, в които сортът е отглеждан традиционно и към които е естествено приспособен, наричан(а) по-долу „регион на произход“. Държавата-членка взема под внимание информацията от органите в областта на генофонда от растителни видове или от организациите, признати за тази цел от държавите-членки.

Когато регионът на произход се намира на територията на повече от една държава-членка, той се определя с общо съгласие от всички съответни държави-членки.

2. Държавата-членка или държавите-членки, която(ито) определя(т) региона на произход, нотифицира(т) така определения регион на Комисията.

Член 9

Поддръжка

Държавите-членки гарантират, че сортоподдържането на даден сорт за съхранение се осъществява в неговия регион на произход.

Раздел II

Производство на семена и търговия със сортове за съхранение

Член 10

Сертифициране

Чрез дерогация от член 20 от Директива 2002/55/ЕО държавите-членки могат да предвидят, че семена от сортове за съхранение могат да бъдат сертифицирани като сертифицирани семена от сорт за съхранение, ако отговарят на следните изисквания:

а) произхождат от семена, произведени съгласно ясно определени практики за сортоподдържане;

б) отговарят на изискванията за сертифициране на „сертифицирани семена“, предвидени в член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2002/55/ЕО, с изключение на изискванията по отношение на минималната сортова чистота и изискванията, отнасящи се до официалното изпитване или до изпитването под официален надзор;

в) имат достатъчна сортова чистота.

Член 11

Контрол

Чрез дерогация от член 20 от Директива 2002/55/ЕО държавите-членки могат да предвидят, че семена от сортове за съхранение могат да бъдат контролирани като стандартни семена от сорт за съхранение, ако отговарят на следните изисквания:

а) отговарят на предвидените в Директива 2002/55/ЕО изисквания за търговия със „стандартни семена“, с изключение на изискванията по отношение на минималната сортова чистота;

б) имат достатъчна сортова чистота.

Член 12

Тестване на семена

1. Държавите-членки гарантират, че се извършват тестове, за да се провери дали семената от сортове за съхранение отговарят на изискванията, предвидени в членове 10 и 11.

2. Посочените в параграф 1 тестове се извършват в съответствие с използваните към момента международни методи или в случаите, когато такива не съществуват — в съответствие с други подходящи методи.

3. Държавите-членки гарантират, че пробите за посочените в параграф 1 тестове се вземат от хомогенни партиди. Държавите-членки гарантират, че се прилагат правилата относно теглото на партидата и на пробите, предвидени в член 25, параграф 2 от Директива 2002/55/ЕО.

Член 13

Регион на производство на семена

1. Държавите-членки гарантират, че семена от сорт за съхранение могат да бъдат произвеждани само в региона на произход.

Ако семената не могат да бъдат произведени в посочения регион поради специфичен проблем на околната среда, държавите-членки могат да одобрят допълнителни региони на производство на семена, вземайки предвид информацията от органите в областта на генофонда от растителни видове или от организации, признати за тази цел от държавите-членки. Семената, произведени в тези допълнителни региони, обаче могат да бъдат използвани единствено в региона на произход.

[1] ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1.

2. Държавите-членки нотифицират Комисията и останалите държави-членки за допълнителните региони, които възнамеряват да одобрят за производство на семена съгласно параграф 1.

В рамките на 20 работни дни от получаването на нотификациите Комисията и останалите държави-членки могат да поискат случаят да бъде отнесен до Постоянния комитет по семена и посадъчен материал за земеделие, градинарство и горско стопанство. При необходимост се взема решение за определяне на ограничения или условия при посочването на тези региони в съответствие с член 48, параграф 1, буква б) от Директива 2002/55/ЕО.

Ако нито Комисията, нито държавите-членки отправят искане съгласно втора алинея, въпросната държава-членка може да одобри допълнителните региони за производство на семена, както са нотифицирани.

Член 14

Условия за търговия

1. Държавите-членки гарантират, че семената от сорт за съхранение могат да се търгуват само ако по отношение на тях са изпълнени следните условия:

а) произведени са в техния регион на произход или в региона, посочен в член 13;

б) търговията се осъществява единствено в техния регион на произход.

2. Чрез дерогация от параграф 1, буква б) дадена държава членка може да одобри допълнителни региони на своя територия за търговия със семена от сортове за съхранение, при условие че тези допълнителни региони са съпоставими по отношение на природните и полуприродните хабитати на съответния сорт.

Когато държавите-членки одобряват такива допълнителни региони, те гарантират, че с цел съхраняване на сорта в неговия регион на произход се запазва количество семена, необходимо за производството най-малко на количеството семена, посочено в член 15.

Държавите-членки информират Комисията и останалите държави-членки за одобряването на такива допълнителни региони.

3. Когато дадена държава-членка одобри допълнителни региони за производство на семена в съответствие с член 13, тя няма право да използва дерогацията, предвидена в параграф 2 от настоящия член.

Член 15

Количествени ограничения

Всяка държава-членка гарантира, че за всеки сорт за съхранение търгуваното годишно количество не надвишава количеството, необходимо за производство на зеленчуци на броя хектари, определени в приложение I за съответните видове.

Член 16

Прилагане на количествени ограничения

1. Държавите-членки гарантират, че производителите ги нотифицират преди началото на всеки производствен сезон за размера и местонахождението на района за производство на семена.

2. Ако въз основа на посочените в параграф 1 нотификации има вероятност определените от държавите-членки в съответствие с член 15 количества да бъдат надхвърлени, държавите-членки определят за всеки съответен производител количеството, с което може да търгува през дадения производствен сезон.

Член 17

Запечатване на опаковките

1. Държавите-членки гарантират, че семената от сортове за съхранение могат да бъдат търгувани единствено в затворени опаковки, снабдени с устройство за запечатване.

2. Опаковките със семена се запечатват от доставчика по такъв начин, че да не могат да бъдат отворени, без да се повреди системата за запечатване или без да останат следи от вмешателство върху етикета на доставчика или върху опаковката.

3. С оглед да се осигури запечатването в съответствие с параграф 2, системата на запечатване включва най-малко етикета или полагането на печат.

Член 18

Етикетиране

Държавите-членки гарантират, че върху опаковките или контейнерите със семена от сортове за съхранение е поставен етикет на доставчика или е отпечатан надпис или щемпел, включващ следната информация:

а) думите: „правила и стандарти на ЕО“;

б) името и адреса на лицето, което отговаря за поставянето на етикетите, или негов идентификационен знак;

в) годината на запечатване, записана като: „запечатано на …“ (година) или годината на последното вземане на проби за целите на последното тестване на кълняемостта, записана като: „проба, взета на …“ (година);

г) видовете;

д) наименованието на сорта за съхранение;

е) думите „сертифицирани семена от сорт за съхранение“ или „стандартни семена от сорт за съхранение“;

ж) региона на произход;

з) когато регионът на производство на семената е различен от региона на произход: указание за региона на производство на семената;

и) референтния номер на партидата, даден от лицето, отговорно за поставянето на етикетите,

й) декларираното нето или бруто тегло, или декларирания брой на семената;

к) когато е посочено теглото и са използвани гранулирани пестициди, дражиращи субстанции или други твърди добавки, се посочва естеството на химическото третиране или на добавката и приблизителното съотношение между теглото на капсулите с чистите семена и общото тегло.

Член 19

Официален последващ контрол

Държавите-членки гарантират, че семената от сортове за съхранение, търгувани съгласно настоящата директива, подлежат на официален последващ контрол чрез проверки на случаен принцип за контрол на сортовата идентичност и сортовата чистота.

Посоченият в първа алинея официален последващ контрол се извършва в съответствие с използваните към момента международни методи или в случаите, когато такива не съществуват — в съответствие с други подходящи методи.

Член 20

Мониторинг

Държавите-членки гарантират посредством официален мониторинг по време на производството и търговията, че семената отговарят на разпоредбите на настоящата глава, като се обръща особено внимание на сорта, местата на производство на семената и количествата.

ГЛАВА III

Сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия

Раздел I

Признаване на сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия

Член 21

Сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия

1. Държавите-членки могат да признаят дадени сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия, ако те отговарят на изискванията, предвидени в членове 22 и 23.

2. Държавите-членки могат да признаят даден сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия, за сорт, чиито семена могат да бъдат контролирани единствено като „стандартни семена от сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия“. Този сорт се включва в Общия каталог на сортовете от зеленчукови видове като „сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия, чиито семена се контролират в съответствие с член 26 от Директива 2009/145/ЕО на Комисията“.

Член 22

Съществени изисквания

1. За да бъде признат даден сорт за развиван с цел отглеждане при специални условия, както е посочено в член 1, параграф 1, буква б), той трябва да бъде без истинска стойност за производството на търговски култури, но развиван с цел отглеждане при специални условия.

Даден сорт се счита за развиван с цел отглеждане при специални условия, ако е развиван с цел отглеждане при специални агротехнически, климатични или почвени условия.

2. Чрез дерогация от член 1, параграф 2 от Директива 2003/91/ЕО държавите-членки могат да приемат свои собствени разпоредби по отношение на различимостта, стабилността и хомогенността на сортовете, развивани с цел отглеждане при специални условия.

В такива случаи държавите-членки гарантират, че по отношение на различимостта и стабилността се прилагат най-малко характеристиките, посочени във:

а) приложимите към посочените видове технически въпросници, свързани с протоколите от изпитвания на Службата на Общността за сортовете растения (CPVO) за видовете, изброени в приложение I към Директива 2003/91/ЕО, или

б) приложимите към посочените видове технически въпросници от насоките на Международния съюз за закрила на новите сортове растения (UPOV), за видовете, изброени в приложение II към Директива 2003/91/ЕО.

За оценката на хомогенността се прилага Директива 2003/91/ЕО.

Ако обаче нивото на хомогенност е установено на базата на нетипични сортове, се прилага стандарт за популация от 10 % и вероятност за признаване най-малко 90 %.

Член 23

Процедурни изисквания

Чрез дерогация от член 7, параграф 1, първо изречение от Директива 2002/55/ЕО не се изисква официално изпитване, ако следната информация е достатъчна за решение за признаване на сортовете, развивани с цел отглеждане при специални условия:

а) описанието и наименованието на сорта, развиван с цел отглеждане при специални условия,

б) резултатите от неофициални тестове;

в) познанията, натрупани от практическия опит при отглеждането, репродукцията и използването, както е нотифицирано от заявителя до съответната държава-членка;

г) друга информация, предоставена по-специално от органите в областта на генофонда от растителни видове или от организации, признати за тази цел от държавите-членки.

Член 24

Непредоставяне на признаване

Не се признава за включване в националните каталози на сортовете даден сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия, ако:

а) вече е включен в Общия каталог на сортовете от зеленчукови видове като сорт, различен от сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия, или е заличен от посочения Общ каталог на сортовете от зеленчукови видове в рамките на последните две години, или периодът, предоставен в съответствие с член 15, параграф 2 от Директива 2002/55/ЕО, е изтекъл преди по-малко от две години; или

б) е защитен от правна закрила на Общността на сортовете растения, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 2100/94, или от национална правна закрила на сортовете растения, или ако има подадена заявка за такава правна закрила.

Член 25

Наименование

1. По отношение на наименованията на сортовете, развивани с цел отглеждане при специални условия, които са били известни преди 25 май 2000 г., държавите-членки могат да разрешат дерогации от Регламент (ЕО) № 637/2009, с изключение на случаите, когато такива дерогации биха нарушили по-рано придобити права на трета страна, които са защитени съгласно член 2 от посочения регламент.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 9, параграф 2 от Директива 2002/55/ЕО, държавите-членки могат да признаят повече от едно наименование за сорт, ако съответните наименования са исторически познати.

Раздел II

Търговия със семена от сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия

Член 26

Контрол

Чрез дерогация от член 20 от Директива 2002/55/ЕО държавите-членки могат да предвидят, че семената от сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия, могат да бъдат контролирани като стандартни семена от сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия, ако отговарят на следните изисквания:

а) отговарят на предвидените в Директива 2002/55/ЕО изисквания за търгуване със „стандартни семена“, с изключение на изискванията по отношение на минималната сортова чистота;

б) имат достатъчна сортова чистота.

Член 27

Тестване на семена

1. Държавите-членки гарантират, че се извършват тестове, за да се провери дали семената от сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия, отговарят на изискванията, предвидени в член 26.

2. Посочените в параграф 1 тестове се извършват в съответствие с използваните към момента международни методи или в случаите, когато такива не съществуват — в съответствие с други подходящи методи.

Член 28

Количествени ограничения

Държавите-членки гарантират, че семената от сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия, се търгуват в малки опаковки, които не надвишават максималното нето тегло, определено по видове в приложение II.

Член 29

Запечатване на опаковките

1. Държавите-членки гарантират, че семената от сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия, могат да бъдат търгувани единствено в затворени опаковки, снабдени с устройство за запечатване.

2. Опаковките със семена се запечатват от доставчика по такъв начин, че да не могат да бъдат отворени, без да се повреди системата за запечатване или без да останат следи от вмешателство върху етикета на доставчика или върху опаковката.

3. С оглед да се осигури запечатването в съответствие с параграф 2, системата на запечатване включва най-малко етикета или полагането на печат.

Член 30

Етикетиране

Държавите-членки гарантират, че върху опаковките със семена от сортове, развивани с цел отглеждане при специални условия, е поставен етикет на доставчика или е отпечатан надпис или щемпел, включващ следната информация:

а) думите: „правила и стандарти на ЕО“;

б) името и адреса на лицето, което отговаря за поставянето на етикетите, или негов идентификационен знак;

в) годината на запечатване, записана като: „запечатано на …“ (година) или годината на последното вземане на проби за целите на последното тестване на кълняемостта, записана като: „проба, взета на …“ (година);

г) видовете;

д) наименованието на сорта;

е) думите „сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия“;

ж) референтния номер на партидата, даден от лицето, отговарящо за поставянето на етикетите,

з) декларираното нето или бруто тегло или декларирания брой на семената;

и) когато е посочено теглото и са използвани гранулирани пестициди, дражиращи субстанции или други твърди добавки, се посочва естеството на химическото третиране или на добавката и приблизителното съотношение между теглото на капсулите с чистите семена и общото тегло.

Член 31

Официален последващ контрол

Държавите-членки гарантират, че семената от даден сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия, подлежат на официален последващ контрол чрез проверки на случаен принцип за контрол на сортовата идентичност и сортовата чистота.

Посоченият в първа алинея официален последващ контрол се извършва в съответствие с използваните към момента международни методи или в случаите, когато такива не съществуват — в съответствие с други подходящи методи.

Член 32

Мониторинг

Държавите-членки гарантират посредством официален мониторинг по време на производството и търговията, че семената отговарят на разпоредбите на настоящата глава, като се обръща особено внимание на сорта и количествата.

ГЛАВА IV

Общи и заключителни разпоредби

Член 33

Докладване

Държавите-членки гарантират, че доставчиците, действащи на тяхна територия, докладват за всеки производствен сезон количеството семена от всеки сорт за съхранение и за всеки сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия, пуснато на пазара.

При поискване държавите-членки докладват на Комисията и на останалите държави-членки количеството семена от всеки сорт за съхранение и всеки сорт, развиван с цел отглеждане при специални условия, пуснато на пазара на тяхна територия.

Член 34

Нотификация на признатите организации в областта на генофонда от растителни видове

Държавите-членки нотифицират на Комисията признатите организации, посочени в член 5, буква г), член 8, параграф 1, член 13, параграф 1 и член 23, буква г).

Член 35

Оценка

До 31 декември 2013 г. Комисията извършва оценка на прилагането на настоящата директива.

Член 36

Транспониране

1. Най-късно до 31 декември 2010 г. държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за постигане на съответствие с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и прилагат таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, обхванати от настоящата директива.

Член 37

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 38

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 26 ноември 2009 година.

За Комисията
Androulla VASSILIOU
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Количествени ограничения относно търговията със семена от сортове за съхранение, както е посочено в член 15

Ботаническо наименование	Максимален брой хектари за държава-членка за производство на зеленчуци от всеки сорт за съхранение
Allium cepa L. — лукова група *Brassica oleracea* L. *Brassica rapa* L. *Capsicum annuum* L. *Cichorium intybus* L. *Cucumis melo* L. *Cucurbita maxima* Duchesne *Cynara cardunculus* L. *Daucus carota* L. *Lactuca sativa* L. *Lycopersicon esculentum* Mill. *Phaseolus vulgaris* L. *Pisum sativum* L. (partim) *Vicia faba* L. (partim)	40
Allium cepa L. — сборна група *Allium porrum* L. *Allium sativum* L. *Beta vulgaris* L. *Citrullus lanatus* (Thunb.) Matsum. et Nakai *Cucumis sativus* L. *Cucurbita pepo* L. *Foeniculum vulgare* Mill. *Solanum melongena* L. *Spinacia oleracea* L.	20
Allium fistulosum L. *Allium schoenoprasum* L. *Anthriscus cerefolium* (L.) Hoffm. *Apium graveolens* L. *Asparagus officinalis* L. *Cichorium endivia* L. *Petroselinum crispum* (Mill.) Nyman ex A. W. Hill *Phaseolus coccineus* L. *Raphanus sativus* L. *Rheum rhabarbarum* L. *Scorzonera hispanica* L. *Valerianella locusta* (L.) Laterr. *Zea mays* L. (partim)	10

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Максимално нетно тегло за опаковка, както е посочено в член 28

Ботаническо наименование	Максимално нетно тегло за опаковка, изразено в грамове
Phaseolus coccineus L. *Phaseolus vulgaris* L. *Pisum sativum* L. (partim) *Vicia faba* L. (partim) *Spinacia oleracea* L. *Zea mays* L. (partim)	250
Allium cepa L. — (лукова група, сборна група) *Allium fistulosum* L. *Allium porrum* L. *Allium sativum* L. *Anthriscus cerefolium* (L.) Hoffm. *Beta vulgaris* L. *Brassica rapa* L. *Cucumis sativus* L. *Cucurbita maxima* Duchesne *Cucurbita pepo* L. *Daucus carota* L. *Lactuca sativa* L. *Petroselinum crispum* (Mill.) Nyman ex A. W. Hill *Raphanus sativus* L. *Scorzonera hispanica* L. *Valerianella locusta* (L.) Laterr.	25
Allium schoenoprasum L. *Apium graveolens* L. *Asparagus officinalis* L. *Brassica oleracea* L. (всички) *Capsicum annuum* L. *Cichorium endivia* L. *Cichorium intybus* L. *Citrullus lanatus* (Thunb.) Matsum. et Nakai *Cucumis melo* L. *Cynara cardunculus* L. *Lycopersicon esculentum* Mill. *Foeniculum vulgare* Mill. *Rheum rhabarbarum* L. *Solanum melongena* L.	5